

Damla'dan Derya'ya
Derya Esen

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman
Editör: Hanife Sarıtaş
Son Okuma: Sümeyye Çelik
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
.com

Kitaplobi
.com

Kitapşeyleri
.com

1. Basım, İstanbul, Kasım 2024

ISBN: 978-625-6130-16-6

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

DAMLA'DAN DERYA'YA

Derya Esen

Sen, kelimelerin kifayetsiz kaldığı yersin Mevlânâ'm...
Okyanuslardan da derin, gökyüzünden daha uçsuz bucaksızsın.
Ben de emanet olan şu dilime deseler ki “Hadi anlat Mevlâna’yı”
diye, vücudum o an pare pare olup yeryüzüne saçılrsa belki seni
biraz tarif edebilir.

Ah sevgilim!

Beni bilmeden seni bilmişim,

Beni görmeden seni görmüşüm,

Beni duymadan seni duymuşum,

Sonra seninle kendimi bilmişim,

Seninle kendimi görmüşüm,

Seninle kendimi duymuşum,

Konuşmaktan hazzetmeyen şu dilim, bülbüle döner miymiş? Dönermiş.

Kalem tutmaktan yorulan şu parmaklarımın her biri, mürekkep olur muymuş? Olurmuş.

Görmek istemeyen şu gözlerimin içinde, kandiller yanar mıymış? Yanarmış.

Dinlemek istemediğim gönlümün sesinin çığlıklarından uykular kaçır mıymış? Kaçarmış.

Hiç bilmezdim hayranı olduğum yalnızlığın bu kadar kalabalık olduğunu.

Ey dildâr, Naz makamı bu kadar mı yakışır zatına!

Miski amber Aşk kokan gül bahçenden rüzgârlar kokunu getirdiğinde, her şey semaya başlıyor.

Sesindeki senfonide gizli tuttuğun ezgiyi duyduğumda, kendimi cennetinde buluyorum.

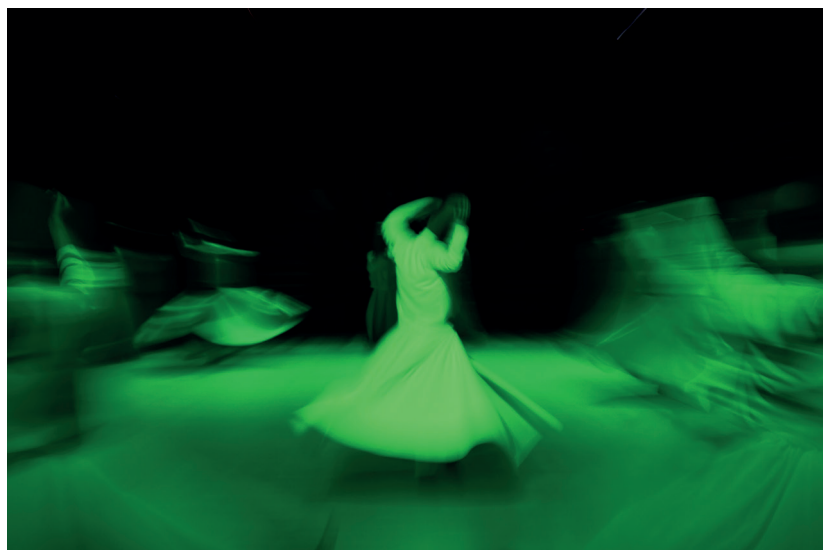
Beden hükümsüzleşiyor, kanatlarım açılıyor, Kaf dağının ardında yine seni görüyorum.

Ah sevgilim, kendimi bilmeden hep seni bilmişim,

Senin aşkından cihanı sevmişim.

Biz, o Hakk'a aşığız! Onun güzelliğine aşığız, Onun cemaline aşığız; kızmasına, hiddetine ve celaline aşığız. Bizi görmesine ya da görmezden gelişine, yalvartıp duymamasına ya da sesimize el uzatmasına aşığız. Velhasıl verdiği özgürlüğe aşığız! Aşığın maşuğuna şartı olur mu hiç? Aşık maşuğun her haline meftundur. Onun meydanında ayakta durmak çok büyük marifettir. Hem aklen hem kalben düşünenler geçer ancak bu imtihanı...

Allah dedim, kapına geldim
Sana doğru akan seldim
Bir sen oldum, bir kendim
Gönlümde hiç susmaz oldu sesin
Kapım Alî'dir benim, tapum Muhammed
Allah'ım seni sevenlere yardım et
Ulaşmak isteyene, ver gayret
Yoldan çıkana göster hidayet
Gecelerce ağlardım, neredesin ey yar
Bu dünya çok zalim, beni al
Olmaz buyurdun, orada kal
Üzende yar, üzülen de yar
Ne gözümden ne gönlümden gitmez oldu hayalin
Bırakamaz oldum, tuttuğum elin
Kendini bilmezken oldum bendin
Ruhum da sensin, sensin bedenim.
Temizlendim seninle, oldum pirüpak
Her zerrem sen oldun, her zerrem hak
Karşına çıkarken eyle yüzümü ak
Damlaydım, derya oldum bak.

AŞKIN DİLİ YOKTUR, HALİ VARDIR.

AŞK “AN”DIR.

Ey benim Mana'm, ey benim Arş-ı Ala'm, ey benim kainatım!
Verdiğin sır, aşktan da öte! Artık her yer Sema, artık her an Zikir...
Sen mi varsın yoksa ben mi? Sen mi yoksun yoksa ben mi?
Sen mi bensin, yoksa ben mi sen? Bıraktım deli desinler bize...
Bildim deli olmayan ne anlar bu halden... Göz sırları okur, dil söyler,
kulaklar dinler ama sır sadece bilinir. Ruh ile bilinir. Ey kâinatın can suyu!
Göğsümden fıskıran bu sırrı ancak sen bilirsin! Bizi sadece biz biliriz!

Bir el dokundu bana, o el şahın eliydi
Bir şeyler döküldü dilimden, söyleyen şahın diliydi
O şah ki eşi benzeri yok
Gözleri sözleri gönülleri yakan ok
Eremezsın sırrına, bilemezsın yüceliğini
Ah bir açsa da görsen o muhteşem güzelliği
Dilin lal olur, kainat durur
O güzellik karşısında ruhun erir
Kalbinin kafesi açılır, can kuşun kaçır
Saflıkla bakarsan sana da yüzünü açar.
Sevgilisidir onun nur Muhammed Mustafa
Uğruna gözü görmez, gazap gönderir dağa taşır
O Muhammed ki tüm gönüllerin ışığı
Allah'ın değer biçilemez,
Yüceliğine isim verilemez sıfatı
Allah onları vücud edindi, konuştu insanlarla
Yol gösterdi, isim verdi, nimetlerini serdi ayağımıza
İnsanoğlu anlamadı, Muhammed-Ali'yi
Ayırdılar birbirlerinden, ayırdılar kendilerini...
Hadi birlik olalım diyene nefis ile cevap verdiler
Birbirlerini yine birbirlerine verdiler
Sen ben davasına girip sevgiden söz etmediler
Mevlânâ'nın sırrına yine eremediler...

Güzeller Şahım, yıldızım, ayım, güneşim....

“Ben, Hz. Muhammed'in ayağının tozuyum” dersin. Sen ki bilginler bilgini Mevlânâ'm! O muhteşemliğiyle onun ayağının tozuyum der isen bizim varlığımızın cismi nedir ki? İsminizi dahi zikretmeden önce besmele çekmek yeter mi? Hangi duygunun, hangi hissedişin sizin yanınızda bir ehemmiyeti olur? Hangi harf, hangi söz, hangi saz anlatabilir güzelliğinizi? Aşıklarınızın gönülleri sizinle yandıkça, hangi su dindirir susuzluklarını?

Birlik deryasının ulusudur Mevlânâ
Aşk sancısı çekenlerin büyüsidür Mevlânâ
Onsuz anlayamazsın aşkı boştur çaba
Aşıkların en delisidir Mevlânâ
Gökte uçan kuşların Anka'sıdır Mevlânâ
Dervişlerin pirlerin babasıdır Mevlânâ
Sevenin Sevilenin Sevgilisi
Yetmiş iki milletin annesidir Mevlânâ
İstemem senden başkasının
Ne dostluğunu ne yakınlığını efendim
Seninle birlikte yedi başlı Ejderhayı bildim
Nefs idi onun adı, büyüktü ona kastım
Kendim ile yine kendimi yendim
Doğdum büyüdüm gitmem senden başkasına
Bırakmam seni giderim seninle en yüce aşka
Gül bahçesi gönlünü İnsanlığa açarsın
Yüceler yücesisin Aşk-ı Mevlânâ.

Aşk dünyâ üzerindeki hiçbir şey tam olarak tarif edemez. Aşk zarafet, naiflik, yalvarış, serzeniş, güzel söz, güzel bakış, iç çekiş, ezilmek... gibi insanın egosunu olabilecek en alt seviyeye çeken duygular ister. Çünkü o, egonun bulunduğu yerde bulunmaz. Aşk isteyen kişi aynanın karşısına geçtiği zaman kendi yüzünü göremez. Gözleri aşktan başka her şeye kapalıdır. Aşka ulaşmak için hayatını gerçekten mükemmel yakın yaşaman gerekir. O mükemmellik başkalarının onayına değil, aşkın onayına sunulmalıdır. Ne annenin, ne babanın, ne kardeşinin, ne eşinin ve hatta ne de çocuğunun onay verdiği yerde değildir aşk. Aşk bağımsızdır, özgürdür. Korkuya zerre kadar izin vermez. Eğer korkaklık var ise bünyede aşk seninle gelmez. İşte onunla bu özgürlüğü ve bağımsızlığı göze alabiliyorsan davetine icabet edebilir. Aşk ne kırılır ne de kırar, ne incinir ne de incitir. Sonsuz hiçliktedir. Sendeki çirkinlikleri alır, sana güzellikleri verir. O kıldan ince kılıçtan keskindir.